

A természetszerű erdőművelés jelentőségéről és jövőjéről közölt az AFZ J.-Ph. Schütz tollából számunkra is roppant érdekes tanulmányt. Ebben a szerző kifejti, hogy az erdővel szemben napjainkban a különböző érdekű társadalmi, gazdasági csoportok más és más, sokszor egymással ellentétes követelményeket támasztanak. Mindez hamarosan az erdőgazdálkodás célkitűzéseit illetően is konfliktusokhoz vezethet. A modern embernek a természeti élmények utáni vágyát elsősorban az erdő elégíti ki, és nem a mezőgazdaság, amely messze eltávolodott a természetestől. Az erdőgazdálkodás természetközelsége **különböző az adott erdő megjelenési képének és történetének a függvényében.** A mai erdőkép a korábbi kultúra tanúja. Az erdész igazodik a különböző igényekhez és törekszik ezek kielégítésére, miközben a jelen ismereteire építve hozza létre a jövő generációk érdekeit. Az erdőművelés ezért a jövőhöz való igazodás művészete magasfokú spekulációval kombinálva. Ebből kiindulva világosnak tűnik, hogy az erdőművelésnek arra kell irányulnia, hogy olyan termelési koncepciókat gondoljon ki, amely egyrésztől magasfokú alkalmazkodóképességgel jár, másrészt megkísérleje a különböző igényeket (termelés, védelem, jólét stb.) felmérni és ésszerűen egyeztetni, vagy egyesíteni. Az alkalmazkodóképesség forrása az erdők összetételének a változatossága az időbeni és kockázatmegoszlás elveinek megfelelően. A változatosságnak mindig egyesülnie kell a stabilitással és az egészséges fejlődéssel.

A különböző fafajok eltérő versenyképessége miatt a természetes erdő egy szélesebbkörű értelmezésnek (felfogásnak) felel meg és nem minden esetben fafajokban gazdag, hanem a közepes termőhelyeinken egykor uralkodó néhány fafajú, mint például a bükk és a tölgy.

Természetszerű (természetközeli) erdőművelés először is egy fatermelési forma más teljesítményekkel kombinálva. Konkrétan a következő öt alaptétellel jellemezhető:

1. A legfontosabb alaptétel a rizikómegoszlás a lehetőség szerinti fafajgazdagságú, egymásnak és a termőhelynek megfelelő elegyes faállományok létrehozása által.
2. Alaptétel a fatermőképesség lehetőség szerinti legjobb kihasználása aktív erdőneveléssel, mégpedig egy olyan neveléssel, amely nem csupán a termésfokozásra törekszik, hanem éppen úgy elősegíti az ökológiai stabilitást a biotópápolás útján.
3. Alaptétel a folyamatos átmenet a nevelővágásokból a felújítóvágásokba, amelynek során a faállomány előkészítése különböző szempontok figyelembevételével megy végbe a felújítás megkezdése érdekében.
4. Alaptétel az időben beosztott generációváltás a faállomány és a talaj lehető legnagyobb kíméletével.
5. Alaptétel az eredeti genetikai sokrétűség kihasználása a termőhelynek megfelelő genotipikusan lehetőleg teljes fapopulációk felhasználásával.

A szálalóerdő képviseli a természetszerű erdőművelésnek gyakorlatilag a legteljesebb üzemmódját. A szálalóerdő leginkább a hegyvidéken, a tűlevelű fafajokban gazdag faállományok esetén ideális módon elégíti ki az erdő számára szükséges feltételeket. A lombos faállományok területén más erdőművelési formákat kell keresni és alkalmazni. A fényigényes fafajok esetében (tölgy, kőris stb.) nagyobb területen gyorsabb fakitermeléssel végezhető el a felújítás.

Ref.: dr. Solymos Rezső

Rovatvezető: Gáspár-Hantos Géza

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

GYORSJELENTÉS

a vezetőségválasztó küldöttközgyűlésről

Az április 28-án lezajlott vezetőségválasztó küldöttközgyűlésről részletesen beszámolni majd csak a következő számunkban lesz mód, igyekszünk azonban annak legfontosabb határozatáról olvasóinkat azon frissiben tájékoztatni.

Az újabb négy évre megválasztott tisztségviselők:

elnök	Schmotzer András (Eger)
alelnökök	Varga Béla (Eger) Kertész József (Visegrád)
főtitkár	Barátossy Gábor (Budapest)
főtitkárhelyettes	Bánó László (Visegrád)
ellenőrző bizottság vezetője	Dr. Anda István (Visegrád)
szerkesztőbizottság vezetője	Pápai Gábor (Budapest)

Határozat született még az egyesületi tagdíj mértékéről is. Az egyéni tagdíj az 1990. év második felével kezdődően havi 50,— Ft — nyugdíjasoknak, tanulóknak 15,— Ft.

Dr. Marjai Zoltánné
ügyvezető titkár

Központi szakosztályaink, helyi csoportjaink mozgalmas életet élve, rendezvényeiket a taggyűlések keretében az esedékes választásokkal kapcsolatos elmúlt 5 évi munkáról szóló beszámolók, vezetőségük újra választása, valamint az 1990. évi feladatok kialakítása, meghatározása jellemezték. Egyidejűleg javaslatokkal, ajánlásokkal éltek az OEE választási bizottsága felé egyesületünk megválasztandó új tisztségviselőire, választmányi tagságára.

Az elkövetkezendő 4 éves időszakra a szakosztályoknál, helyi csoportoknál megválasztott új vezetőség — egyrészt a korábbi tisztségviselők megerősítésével, másrészt új tisztségviselők megválasztásával — a következő:

Központi szakosztályok

	Vezető	Titkár
Erdei vasutak	Varga Gellért	Bajcsyné Tóth Ida
Erdészet gazdaságtani	Zachar Miklós	Dr. Illyés Benjamin
Erdészeti gépesítési	Czágásch József	Dr. Marosvölgyi Béla
Erdészeti kereskedelmi	Szalkay György	Illyés László
Erdészettörténeti	Dr. Oroszi Sándor	Dr. Kovács János
Erdőfeltárási	Bogár István	Wagner Tibor
Erdőhasználati	Dr. Andor József	Ormos Balázs
Erdők a közjóért	Steiner József	Dobó István
Erdőművelési	Varga Béla	Reményfy Lászlóné
Erdőrendezési	Halász Gábor	Divéky Menyhért
Erdővédelmi	Schmotzer András	Dr. Varga Szabolcs
Rendszerszervezési	Dr. Király László	Dr. Vidovszky Ferenc
Tájfejlesztési és környezetgazdálkodási	Dr. Dobos Tibor	Dr. S. Nagy László
Termelőszövetkezeti	—	Dr. Balázs István
Vadgazdálkodási	Ferencz László	Kondor Endre
Mikológiai Társaság	Dr. Vetter János	

Helyi csoportok

	Elnök	Titkár
1 Bajai	Papp László	Kovács József
2 Balassagyarmati	Tóth József	Zorván Györgyné
13 Balatonfelvidéki (Keszthely)	Horváth Dezső	Horváth Iván
Baranya megyei (Pécs)	Csanádi Béla	Szendrői János
Békés megyei (Gyula)	Gál Imréné	Puskás Lajos
21 Csongrád megyei (Szeged)	Zsiros István	Sere Ferenc
4 Debreceni	Pataky Károly	Sipos Géza
5 Egri	Dr. Kovács Jenő	Schmotzer András
4 Győri	Dr. Komjáthy Ferenc	Bakonyi Csaba
8 Győr-Sopron Megyei Tsz.	Börzsei I. László	Bolla Sándor
Kaposvári	Dr. Takács László	Dr. Spingár Ferenc
Kaszói (Kaszópuszta)	Véghvári Jenő	Bódi Ferencné
12 Kiskunsági (Kecskemét)	Sódar Pál	Pankotai Eszter
14 Mátrafüredi	Miklósi Lajos	Dr. Temesi Géza
15 Miskolci	Cserép János	Bak Julianna
Nagykanizsai	Dr. Várhelyi József	Tihanyi Gyula
17 Nyíregyházi	Osztrogonác János	Frankó János
Pest Megyei Tsz.	Dr. Balázs István	Valentin Károly
29 Pilisi (Visegrád)	Dr. Szikra Dezső	Bánó László
Sárospataki	Farkas Sándor	Mester László
Soproni	Dr. Szodfridt István	Ormos Balázs
Székesfehérvári	Balsay Miklós	Kisteleki Péter
23 Szolnoki	Török László	Hajnal Imre
Szombathelyi	Schrödl László	Tóth Péter
Tamási	Deák István	Pétervári Gáborné
Veszprém MÉM	Nagy Miklós	Nagy Attila
Veszprém MN	Borsodi Imre	Hegyi István
Vértesi (Tatabánya)	Lustyik János	Firbás Nándor
Zalaegerszegi	Hajdú Tibor	Müller Géza
Budapesti	Dr. Rada Antal	Virágh János
Budapesti MN	Balsay László	Járasi László
Budapesti Erdőfelügyelőségi	Marschall Tamás	Dr. Franciscy Pál
Budapesti ERDÉRT	Dr. Váradi Géza	Hornik Béla
Budapesti Erdőrendezési	Csóka Péter	Wisnovszky Károly
Budapesti ERTI	Jablonkay Zoltán	Veperdi Gábor

A választmány dr. Herpay Imre elnökletével decemberi és márciusi ülésén Gáspár-Hantos Géza, az alapszabály-bizottság vezetőjének előterjesztésében részletesen megvitatta az egyesület új alapszabály-tervezetét. A választmány egyetértett az egyesületi célok új megfogalmazásával; az egyesületi vezetés kiszélesítésével és egyszerűsítésével — küldöttközgyűlés, választmány (120 fő), elnökség (7 fő), a tisztségviselők 4 évenkénti választásával és egyszeri újraválasztásával; a szakmai szakosztályok, a központi bizottságok és a helyi csoportok jogállásának és feladatainak korszerűsítésével; tanácsadó szervek (pártoló tagok tanácsa, egyesületi kintente-tettek tanácsa) létesítésével; az egyesület és egyéb szervek (pl. MTESZ) kapcsolatának új formájával és határozatával megbízta az egyesület vezetését, hogy az új alapszabály-tervezetet megvitatásra és jóváhagyásra terjessze elő az áprilisi küldöttközgyűlésen, az esedékes választásokat az alapszabály-tervezet szerint készítse elő.

WÁGNER KÁROLY-alapítvány létrehozása nyílt levél tagságunkhoz

Tisztelt Tagtársak!

Az Országos Erdészeti Egyesület könyvtára az egyesület székházának elvesztése óta nem rendelkezett megfelelő helyiséggel. Hosszú ideje nyomasztotta ez a gond az egyesület tagságát, vezetőségét, és aggodalommal töltötte el a könyvtár értékét ismerő és féltő valamennyi szaktársunkat. A Pilisi Állami Parkerdőgazdaság, a MEM Erdészeti és Faipari Hivatala anyagi támogatásának felhasználásával a Budapest, XII., Csillagvölgyi út 5—7. sz. alatti ingatlanának átépítésével megfelelő megoldást talált a könyvtár elhelyezéséhez. A létesítmény egyúttal alkalmas arra is, hogy

- az erdészeti-természetvédelmi propaganda bázisaként működjön,
- az OEE egyes rendezvényeinek helyt adjon,
- a budapesti irodával nem rendelkező vállalatok és intézmények esetleges budapesti tárgyalásaihoz felhasználják, vendégeiket ott megfelelő környezetben fogadják.

Az épület rendeltetése a következő:

- a) Meghatározott időben könyvtárszolgálat (heti 2—3 alkalommal, 3—4 óra).
- b) Szabad időpontokban az erdészeti természetvédelmi propagandához, az OEE tevékenységéhez tartozó rendezvények (kiállítások, előadások, tanácskozáso-k) szervezése.
- c) Az alapítók tárgyalásaira terem, szolgáltatások biztosítása.
- d) Alkalmi bérbeadással való hasznosítás.

Az épület és a könyvtár üzemeltetése becsléseink szerint, mai áron cca. 2 Mft évi költségigényű, ennek fedezésére az Országos Erdészeti Egyesület és a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság alapítványt hozott létre, hozzádéből kívánjuk az üzemeltetési költségeket fedezni.

Az alapítvány WÁGNER KÁROLY nevét viseli. Őhöz fűződik a selmecbányai Erdészeti Akadémia oktatási nyelvének magyarrá tétele, a magyar nyelvű erdészeti szakirodalom és szaknyelv megalapozása. Az alapítvány nyitott jellegű, amelyhez bármely jogi és magánszemély korlátozás nélkül csatlakozhat. Az alapítvány kuratóriumában az OEE mindenkori választott vezetői, az alapítványt tevők képviselői, az erdészeti és természetvédelmi állami irányítás képviselői foglalnak helyet.

E felhívást abban a reményben adjuk közre, hogy tagtársaink — lehetőségükhöz mért — hozzájárulásukkal mind nagyobb részben csatlakozzanak e nemes célt szolgáló alapítványhoz.

Az adományokat az Országos Kereskedelmi és Hitelbank (OKHB) 214—15007—7265 sz. számlájára lehet befizetni a helyi csoportok titkárainál kapható csekkla-pokon. Az alapítványba történt befizetés a befizetést igazoló irat alapján a szemé-lyi jövedelemadó adóalapjából levonható. Az alapítványhoz történt csatlakozást oklevéllel ismerjük el és szaklapunkban közöljük.
Budapest, 1990. február

Gáspár-Hantos Géza sk.
főtitkár
Országos Erdészeti Egyesület

Dr. Berdár Béla sk.
főigazgató
Pilisi Állami Parkerdőgazdaság

Dr. Kopácsi Sándor, a Pénzügykutató Rt. vezetője egy szűkebb körű megbeszélésen tájékoztatta az egyesület vezetőit és a meghívottakat a privatizációs elképzelésekről, az új tulajdonosi formákról, az erdők elképzelhető tulajdonosi és kezelői viszonyairól. A tájékoztatás alapján az egyesület megismerve az elvi, gyakorlati kérdéseket időben fel tud készülni a közeljövőben várhatóan, az erdő tulajdonviszonyával kapcsolatos vitákra.

Köszönetnyilvánítás. Egyesületünk nehéz anyagi helyzetére tekintettel AZ ERDŐ c. szaklapunk megjelentetése érdekében, 1989. évben anyagi támogatási kéréssel fordultunk jogi tagvállalatainkhoz. Megértéssel fogadva kérésünket, lapunk 1989. évi megjelenését az alábbi tagvállalatok támogatták: Felsőtisza EFAG 100 000 Ft, Mátra-Nyugatbükki EFAG 20 000 Ft, Zalaegerszegi Erdőfelügyelőség 5000 Ft, Pilisi Állami Parkerdőgazdaság 100 000 Ft, Gyulaipari Vállalat 30 000 Ft, Gyulai EVAG 20 000 Ft, Nagykunsági EFAG 10 000 Ft, Mezőföldi EVAG 20 000 Ft, Gemenci EVAG 30 000 Ft, Ipolyvidéki EFAG 10 000 Ft, Tanulmányi ÁEG 5000 Ft.

A nemes áldozatvállalásért ezúton is köszönetet mondunk és kérjük tagvállalataink további megértő és hathatós segítségét.

A tájfejlesztési és környezetgazdálkodási szakosztály az MTA Földrajztudományi Kutató Intézetében tartotta soros tanácskozását. Dr. Galambos József tudományos osztályvezető, intézeti igazgatóhelyettes „A tájértékelés és környezetminősítésben elért intézeti eredményekről, illetve távlati elképzelésekről” tartott előadás nyomán vélemények hangzottak el a különböző szakterületeknek a kérdéssel összefüggő tapasztalatairól. A tájértékelésben felhalmozódott tapasztalatok, kritikus elágazási pontjai, erdészeti vonatkozásai a szakosztály szempontjából is időszerűek, különösen az együttműködés kereteinek meghatározása tekintetében. Igen hasznos támpontokat jelentettek a további tennivalók felvázolásához, a javasolt módszerek gyakorlati bevezetéséhez, a hatékonyság fokozásához. Az elhangzott hozzászólásokat dr. S. Nagy László abban összegezhette, hogy az ismertetett tájértékelési eljárások és a környezeti információs rendszer kiemelkedik az eddig publikált módszerek közül gyakorlati és adaptálható jellegéből adódóan. Irányadónak tekinthető a képviselt más szakterületek hasonló jellegű állapotértékelései alakításához. Az információk tájegységi vetületű összehangolásának megvan a reális lehetősége, a környezetértékelés alapján azok komplexen fejleszthetők, bizonyos párhuzamosságok csökkentésével pedig a módszer a jövőben még gazdaságosabbá tehető. A jelenlevők véleménye megegyezett a problémák felismerésében, kezelésében és a további tennivalók megközelítésében. Közös igény merült fel az egyeztetett teendők kialakítására, az együttműködés elveinek és formájának kidolgozására.

Az OEE tájfejlesztési és környezetgazdálkodási szakosztályának állásfoglalása

A társadalmi-gazdasági átalakulásunkban változatlan tendenciájú a szavak éréktelenedése és a párhuzamosságok növekedése úgy az érdekviszonyokban, mint a szakmai és területi viszonylatokban. A táj egyre inkább közösségi térré, érdekviszonyok ütköző színterévé válik, ezért nem lehet közömbös az, hogy a tájegységek állapota miként őrizhető meg természetszerű formájában. Alapvető kérdés: milyen információk összegezésével befolyásolhatjuk a gyorsuló változásokat? E kérdés megválaszolása elodázhatatlan, mivel a természet, ill. adott tájegység alkotó elemei mindig és most is olyan alapadottságok, amelyeket csak azonos típusú téregységekre vonatkoztatottan lehet összehangoltan értékelni, minősíteni és prognosztizálni.

A vázolt elvi alapok nyomán igény szinten megfogalmazódott, hogy meg kell gyorsítani az új eljárások, módszerek gyakorlati alkalmazását, a párhuzamosságok csökkentését. Ennek érdekében, mivel a szakosztály tagsága számos, a racionális környezetgazdálkodásban érdekelt szakterületről szerveződött közösség, méltó módon tükrözi az ágazatközi jelleget. Az ebben rejlő adottságokat, a birtokába került, kezelésében levő ismeretanyagot és eljárásokat az eddiginél gyorsabban kell haszno-

sítható formába hozni és a gyakorlat számára hozzá férhetővé tenni. Ezért a szakosztály elhatározta és felvállalta a különböző akcióterületek kutatási eredményeinek integrálását, minél gyakorlatiasabb és egyszerűbb közreadását úgy, hogy az mind a tervezési megoldások, kivtelezések terén, vagy tetszőleges modellterületeken alkalmazható legyen.

Az egységes munka érdekében célszerű a részt vevő intézmények munkájának megismerése, ezért az egyesületi rendezvények keretében további szakmai bemutatók tartását tervezzük. A célirányos alkotóközösség megoldásra való törekvéssel, különböző szakterületekkel összehangoltan, az optimálisabb szakmai összetételű csoportban szoros együttműködésben a következőket vállallják fel:

csoportokban szoros együttműködésben a következőket vállallják fel:

leti, mennyiségi stb.) és részeredmények területi szempontú integrálását, értékelését.

- A területegységekre olyan komplex tájértékelés, állapotelemzés elkészítése, amelyben a speciális — ágazati — szempontok érvényesítéséhez a természeti erőforrások hasznosításával, racionalizálásával készítenek döntéselőkészítő alternatívákat.

- Az együttműködést vállaló szakterületek és intézmények eredményes eljárásának integrálása alapján közös fellépés harmadik fél felé a racionális környezetgazdálkodás tudományos megalapozása, azaz környezeti hatástanulmányok különböző célú tájértékelések, ill. a tájpotenciál fejlesztésére irányuló beavatkozások megfogalmazása terén.

- A különféle szervezetek, ill. gazdálkodók részére szolgáltatás jelleggel témacsoport szerinti programokat, vagy térségi és tervezési ajánlatokat, a különféle tervek környezeti hatásvizsgálataihoz költség-haszon-elemző prognózisokat készítenek.

- Szervezeti keretet kívánnak adni arra, hogy a különböző célokat szolgáló adatok tervezési és gyakorlati alapul is szolgáljanak, ill. összhangba hozhatók legyenek a nyugdíjasok által felhalmozott tapasztalatokkal.

- Az összehangolás lehetőségeit és a szervezés formáit kívánják biztosítani az ismeretterjesztés, oktatás, természetjárás, idegenvezetés párhuzamosság-mentes megvalósításához.

Budapest, 1990. január 31.

Részletesebb tájékoztatás céljából érdeklődni lehet a következő telefonszámokon: 1760-353, 1316-525.

Dr. S. Nagy László

Meghitten baráti házi ünnepség keretében köszöntötte az Országos Erdészeti Egyesület elnöke egyesületünk jellegzetesen kiemelkedő egyéniségét, *Jérôme René* erdőmérnököt, AZ ERDŐ főmunkatársát, aki 1990. február 21-én töltötte be 80. életévét, s 35 éve dolgozik AZ ERDŐ főmunkatársaként. Az ERDÉSZETI LAPOK és AZ ERDŐ 125. évfolyamának lapszámai éppen ebben az esztendőben jelennek meg és minden bizonnyal őszinte „születésnap” örömet is jelent annak, aki évtizedeken át készítette elő az egyes lapszámok kéziratait, javította a hibákat és sem önmagát, sem a környezetét nem kímélte, ha AZ ERDŐ „ügye” úgy kívánta.

Tolla, amivel javított, nemcsak a valóságban volt hegyes, hanem képletesen is. Gyorsan begyógyult a hegyes tollal ejtett seb azoknál, akik megértették a jobbító szándékot. Sokakban hagyott megújuló nyomot a „konzervatív” toll, amely a korszerű golyós tollakkal szemben „vágott élű” volt és sértően sercegett a nem megfelelő kéziratokon, hogy eltüntesse a fellelt hibát vagy rövidítse a túlzott terjedelmet. Sok barátot és ellenséget is sikerült így szereznie. Pedig kis megalkuvással, a pongyolaságok eltűrésével a kellemetlenségeket elkerülhetette volna. Mégsem tette ezt, mert a „LAP” színvonala, a szerzőtársak és a közölt témák védelme egyaránt ezt kívánta Tőle.

AZ ERDŐ az Országos Erdészeti Egyesület kiadványaként ma is tevékenységének a középpontját jelenti. Ezt a fáradhatatlan munkát köszönte meg az OEE elnöke és kívánt eredményekben gazdag hosszú éveket. Valamennyi újabb lapszám a szerkesztőség számára nagy öröm, izgalom és a nyomdai gondok, gyenge minőségű képek miatt sokszor lehangelő is. Kívánjuk, hogy az újabb és újabb lapszámok öröme kísérje AZ ERDŐ főmunkatársának további tevékenységét, amelyhez adjon a Teremtő Isten sok erőt és jó egészséget számára.

Dr. Solymos Rezső

A budapesti csoport február hó 1-jén, az erdészeti információs központban tartott összejövetelén *Virágh János* titkár vezetésével a csoport tagjai javaslatokat tettek az 1990. évi programra, amelynek során többek között elhatározták erdészeti szakkönyvek, folyóiratok, kiadványok összegyűjtését az Erdélyben élő kollégák, illetve erdészeti intézmények és szervezetek részére. A közreműködők — *dr. Szász Tibor, Tokody Mihály, Gerely Ferenc* — javaslata alapján a felajánlott kiadványokat az egyesület titkársága őrzi időközönkénti kiszállításukig. Ezt követően *Riedl Gyula* bemutatta az egyesületi könyvtárat, ismertette látogatási rendjét, majd *dr. Szász Tibor* diavetítéssel egybekötött előadásbeszámolót tartott „Észak-Olaszország és Svájc erdész szemmel” címmel.

A csoport március 6-án, az erdészeti információs központban, az erdőtörvény társadalmi előkészítése jegyében ülést rendezett. Vitaindító előadást tartott: *dr. Bartucz Ferenc* „Az erdő nemzeti kincsünk”, *dr. Radó Dezső* „A magyarországi Zöld Párt erdészeti politikája”, *dr. Vidovszky Ferenc* „Nemzetközi kitekintés az erdészeti politikára” címmel. A hozzászólásokat követően remekbe szabott diaképekkel kísért, élvezetes előadást tartott *Halász Aladár*, „A természet csodái Szibériától a Csendes-óceánig” címmel.

*

A szakmai továbbképzés keretében a helyi csoportoknál a következő előadásokat tartották.

MÁRKÓN:

Ormos Balázs „Fenyőtisztítások racionális módszerei és gépesítési lehetőségei”,

MISKOLCON:

Cserép János „A vállalati gazdálkodás és az egyesületi munka összefüggései”,
Dr. Rimóczy Imre „A magyarországi termőhelytípusok gombái”,

VISEGRÁDON:

Dr. Alfréd, Fürst „Vadgazdálkodás és erdőgazdálkodás érdekeinek összhangba hozása új módszerek alkalmazásával” címmel.

Halálozás

Divéky Menyhért, a MÉM Erdőrendezési Szolgálat főelőadója, az OEE Erdőrendezési Szakosztályának titkára 1990. március 28-án, tragikus hirtelenséggel, 46 éves korában elhunyt. Debrecenben született, iskoláit Budapesten végezte.

1962-ben íratkozott az egyetemre, 1970-ben kapott erdőmérnöki oklevelet.

Kezdetől fogva az erdőrendezést választotta élethivatásának, az erdészszakmának azt a területét, ahol az erdő fennmaradásáért folytatott mindennapi küzdelemben soha nem lehetett gyors és látványos sikerekre számítani, ahol a kitartóan végzett tisztességes munkának legtöbb esetben csak a távoli jövőben remélt haszna kecsegteti az erdészt, és ezért a jelenben kell, naponként áldozatot hozni. Nagy szükség volt ebben az állandó lemondásokat követelő szolgálatban *Divéky Menyhért*nek arra a példaértékű emberi magatartására, amely csak keveseknek adatik meg, hogy valaki úgy tudjon mindig készenni állni a szolgálatra, hogy sohasem keresse a maga hasznát.

Jellemző volt ez a magatartás az egyesületben végzett munkájára is, az általa megszervezett sok-sok rendezvényre. Erdőrendezési napok, fatömegbecslési versenyek, csoportos külföldi utak, külföldi vendégek fogadása alkalmával több mint egy évtizeden át, évente sokszor feltűnt jellegzetes alakjával, kedves modorával és hagyott sokunkban kellemes emlékeket.

(Halász Gábor)

Elszaporodott és érzékeny károkat okoz a nyest — az NSZK-ban, a német autókлуб közlése szerint. Terítéke az 1986/87 évben csaknem 49 ezer darabot tett ki az 1960. évi 17 ezer helyett. Előszeretettel keres fel gépkocsikat és ott gumialkatrészeket, kábeleket rág meg. Megfigyelték, hogy működése közben szagnyomot hagy vissza, ami újabb látogatásra ingerel. Utána a motorházat alaposan meg kell tisztítani ezért.

(AFZ 1988. 23. Ref.: *Jérôme R.*)

Újabb gyakorlati kézikönyv jelent meg a régi és új ismeretek összefoglalásaként. *Béky Albert* és szerzőtársai az erdész kutató és gyakorlati szakember elméleti tudását és „tő melletti” hasznosítható tapasztalatait ötvözték e remek munkában.

Nem kell külön bizonyítani, hogy a magyar erdők legfontosabb fafajai a tölgyek, amelyek jelenlegi térfoglalását nemcsak, hogy megtartani, hanem növelni is kell. Ez a könyv tartalmazza azokat a lényeges szakmai tudnivalókat, kutatási eredményeket és gyakorlati mesterfogásokat, amelyek e jelentős feladat megoldásához szükségesek.

A könyv főbb fejezeteinek és szerzőinek a felsorolása a legjobb indoka lehet annak, hogy valamennyi erdész szakember számára a legmelegebben ajánljam beszerzését. Nem hiányozhat azonban ez a könyv azoknak a könyvespolcáról sem, akik a tölgyekkel valamilyen formában kapcsolatban vannak, akik szeretik és szívükön viselik e fontos fafajok helyzetét. Az első fejezet a tölgyek dendrológiai ismertetésével, elterjedésével, termesztéstechnológiai tulajdonságaival és termőhelyi feltételeivel foglalkozik, a szerző: *Szappanos András*. A második fejezet a tölgyek növekedéséről, faterméséről és faállomány-szerkezetéről szól, a szerző: *Béky Albert*. A harmadik a nemesítése és a maggyaldalkodásé, a szerző: *Széll László*. A negyedik a csemetetermesztésé, szerző: *Szappanos András*. Az ötödik fejezet a természetes és mesterséges erdőfelújítás, az erdőtelepítés fontosabb tudnivalóit tartalmazza, a szerzők: *LenGYel György, Szappanos András*. A hatodik az erdőnevelés irányelveit és „újabb modelltabláit” tartalmazza, a szerzők: *Béky Albert* és ifj. *Solymos Rezső*. A hetedik fejezet a tölgyek fontosabb kórokozóit és károsítóit tartalmazza, a szerző: *Fodor Sándor*. A nyolcadik fejezet a fakitermelésé, a szerző: *Marosvölgyi Béla*. A kilencedik fejezet a fahasznosításról szól, a szerző: *Hargitai László*. A zárófejezet a tizedik, amely a tölgytermesztés ökonómiai összefüggéseit tárgyalja, a szerző: *Márkus László*.

Napjainkban a tölgytermesztés és -hasznosítás nemcsak nálunk, hanem egész Európában is növekvő jelentőségű. Ezért érdemes lenne arra gondolni, hogy a tölgytermesztésben leginkább érintett országok nyelvére is lefordítsák és nemzetközileg is terjesszék ezt a jól sikerült szakkönyvet.

Dr. Solymos Rezső

AZ ERDŐ SZERKESZTŐBIZOTTSÁGA. Elnök: *dr. Solymos Rezső*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) doktora, Szentendre; főmunkatárs: *Jérôme René*, Budapest. — Tagok: *dr. Balázs István*, Budapest; *Barátossy Gábor*, Budapest; *dr. Berdár Béla*, Visegrád; *dr. Bondor Antal*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Budapest; *Bus Mária*, Veszprém; *Cebe Zoltán*, Szombathely; *dr. Csötönyi József*, Budapest; *Deák István*, Tamási; *dr. Fírbás Oszkár*, Sopron; *Gáspár-Hantos Géza*, Budapest; *dr. Göbölös Antal*, Kecskemét; *dr. Herpay Imre*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Sopron; *Kadlicsek János*, Miskolc; *Keszthelyi István*, Budapest; *dr. Király Pál*, Budapest; *dr. Királyi Ernő*, a közgazdasági tudomány kandidátusa, Budapest; *Korbonszky Kazimírné*, Vác; *Krámer Antal*, Pécs; *Löcsey Iván*, Budapest; *Mészáros Béla*, Szombathely; *dr. Rác Antal*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Budapest; *Solymosi József*, Budapest; *Stádel Károly*, Győr; *dr. Szodfridt István*, a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa, Sopron; *dr. Szikra Dezső*, Visegrád; *Tóth László*, Szolnok; *Varga Béla*, Eger.

